

Механізми ефективного стратегічного управління у страхових компаніях

Замулянець К. В., викладач кафедри економіки підприємства,
фінансів та фінансово-економічної безпеки

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

В умовах посилення конкуренції на ринку страхових послуг успішно можуть розвиватись лише ті страховики, для яких процес розробки і реалізації стратегії став реальним інструментом менеджменту. Але на сьогодні стратегічне управління в більшості вітчизняних страхових компаній має лише формальний характер. Такими обов'язковими елементами стратегічного менеджменту, як стратегічний аналіз, вибір перспективних напрямів діяльності, формування системи цілей і стратегічне планування, приділяється недостатня увага.

Значення стратегічного управління страховою компанією обумовлюється тим, що воно дозволяє оперативно адаптуватись до змін ринкового середовища і таким чином підвищити конкурентоспроможність організації. На мою думку, потреба в стратегічному управлінні обумовлюється насамперед важливістю реалізації ідей власників і топ-менеджерів страховика, орієнтованих на його довгостроковий розвиток [1].

Принципи і методи стратегічного управління ґрунтуються на значенні даного інструменту для ефективного функціонування страхової компанії. Практикою вироблено п'ять складових, на яких базується вся система стратегічного управління:

- формування стратегічних напрямів розвитку компанії, тобто визначення цілей і довгострокових перспектив її розвитку;
- перетворення спільних цілей на конкретні напрями роботи;
- вмiле здійснення обраного стратегічного плану для досягнення бажаних результатів;
- ефективна реалізація обраної стратегії;

- оцінка отриманих результатів, аналіз ситуації на ринку, внесення відповідних коректив у довгострокові напрямки діяльності, стратегію, враховуючи здобуті конкурентні переваги, нові ідеї або можливості [3].

Принципи стратегічного управління дозволяють зрозуміти структуру процесу планування стратегії страховика, роль і методологію стратегічної сегментації ринку, запровадити новий методичний інструментарій, що використовується під час аналізу стратегічних альтернатив і вибору стратегій, спроектувати систему управління її реалізацією, а також організаційну структуру управління.

Системний підхід передбачає розгляд сучасної страхової організації як соціально-економічної системи, яка характеризується:

- цілісністю, коли всі елементи й окремі частини системи сприяють досягненню спільних стратегічних цілей і завдань;
- високим рівнем надійності функціонування, яка досягається за рахунок взаємозамінності компонентів системи, використання альтернативних стратегій ведення бізнесу страховиків;
- паралельним розглядом якісних і кількісних параметрів функціонування системи, що дозволяє постійно узгоджувати й оцінювати ефективність діяльності, системи стратегічного управління та реалізації стратегії страхової компанії [1].

Методи стратегічного управління – це сукупність способів і засобів впливу на процес розробки та реалізації стратегії страховика для досягнення встановлених стратегічних цілей. Сукупність методів стратегічного управління страховою компанією можна поділити на дві групи :

1. Методи комплексної оцінки стратегічної позиції страховика.
 2. Методи управління реалізацією стратегії.
1. Методи комплексної оцінки стратегічної позиції спираються на основні методи стратегічного аналізу, такі як: SWOT-аналіз, PEST-аналіз; SNW-аналіз; портфельний аналіз; сценарний та експертний аналіз. При цьому

характерною особливістю стратегічного аналізу є те, що він виступає не лише ретроспективним, а й прогностичним інструментом, тобто дозволяє надати оцінку системи стратегічного управління страховою компанією на перспективу.

2. Методи управління реалізацією стратегії. У процесі реалізації довгострокових програм страховика виникає безліч змін зовнішнього середовища. Такі ситуації сприймаються керуючою системою страхової компанії як стратегічні задачі, вирішення яких має відбуватися безперервно протягом року, а їхній перелік – переглядатись і коригуватись щомісячно.

Метод ранжування стратегічних задач є ефективним лише за умови швидкого реагування страховика на зміну тенденцій зовнішнього середовища і передбачає виконання таких умов: обов'язки управління стратегією приймає на себе топ-менеджмент організації; допускається можливість діяти всупереч із звичайною ієрархічною побудовою організації [2].

Формулювання принципів і визначення методів стратегічного управління мають стати невід'ємними складовими процесу стратегічного планування і загального управління страховою компанією. Оптимальним при цьому є багатоваріантний підхід до побудови принципів і методів стратегічного управління. В розрізі принципів стратегічного менеджменту слід комбінувати системний і стратегічний підходи до управління страховою компанією, а в контексті методів – відповідно методи комплексної оцінки стратегічної позиції й управління реалізацією самої стратегії страховика.

Список використаної літератури

1. Барановський О.І. Розвиток страхового бізнесу в Україні/ О.І. Барановський // Фінанси України. - 2012. -№ 8. - С. 85-93.
2. Баринов В.А., Харченко В.Л. Стратегический менеджмент: Учебник. / – М.: ИНФРА-М, 2006. – 489 с.

3. Осадець С.С. Проблеми і перспективи розвитку страхової справи / С.С. Осадець, Н.В. Харченко // Фінанси України. – 2013. – № 3. – С. 74–78.